

NAGY-MISKÓ ILDIKÓ

KÖSZÖNET A KANTHA DÓRA ALAPÍTVÁNYNAK

„Kell ott fenn egy ország, mely talán ránk is vár..., amit sosem rontunk el” – csendült fel a könnyfakasztó záródal Vadkerti Imre és Zsapka Attila tolmácsolásában a múlt heti komáromi jótékonyági Kantha Dóra-emlékesten. Április 16-án lett volna 30 éves Kantha Dóra, aki 11 évesen elvesztette a leukémia elleni harcot.

Segítenek a kis betegeknek

A Dórikáról elnevezett alapítvány az idén felnőttkorba lépett. Névadója odafenn angyali mosollyal nyugtázhatta, hogy édesanyja, Kantha Mária irányításával 2001 óta több mint háromszázezer eurót gyűjtöttek az onkológiai betegségekkel sújtott gyermekeknek.

A komáromi városi művelődési központban Iveta Radičová exkormányfő és Keszegh Béla, Komárom polgár-

mestere védnökségével megtartott rendezvény után is folytatni akarja áldásos tevékenységét. A jelenlevők a nívós kétórás műsor előtt a kitett perseyekbe helyezett pénzadományokkal támogathatták a nagybeteg gyerekeket gondozó családokat, amelyekre fokozott anyagi terheket is ró a rák elleni küzdelem. Ez alkalommal közel 1700 euró gyűlt össze – tudtuk meg Sokol Erikától, az alapítvánnyal kezdettől fogva együttműködő szabadidőközpont igazgatójától.

Kantha Mária megnyitója után a helyi Czafrangó Sylvia Magán Művészeti Alapiskola Impression táncsoportja a *Harc az Olympusért* című összeállítását mutatta be. A szintén támogatott, e napokban 25 éves Procházka Péter zongora- és énektudását is megcsillogtatta egy-egy saját és Beatles-dal előadásával. Ezúttal is elfogadta a felkérést az éppen 26 éves, kiváló hegedűs, Bertók Tibor, aki a Selye János Gimnázium elvégzése után zeneművészeti tanulmányokat folytat Pozsonyban. Őt zongorán

Kantha Dóra 30 – a megajándékozott gyerekek (Nagy Tivadar felvétele)

Kantha Mária

Kalmár Zsuzsa, a helyi művészeti iskola tanára kísérte, aki szőlőjátékkal is megörvendeztette a jelenlevőket. A MAI pedagógusaiból alakult gitárkvartett és a Kulin Eduárd hegedűtanár vezette zenekar, valamint az ügyes diákokból létrejött táncsoport szintén helyet kapott a tartalmas műsorban. Záróakkordként Vadkerti Imre és Zsapka Attila emelte a műsor színvonalát, amelyben jól megfért egymás mellett több örökzöld magyar és világsláger, az Ave Maria, a megzenésített Tompa Mihály-vers, az Iron Maiden-átírat és a Tavaszi zsongás. Végül a Kell ott fenn egy ország Chris Rea-Sztevanovity Dusán-szerzemény csalt könnyeket a szemünkbe.

Köszönetnyilvánítás és ajándékosztás

Az alapítvány a helyszínen tíz beteg gyermeket ajándékozott meg, és a pozsonyi gyermekkorház hematológiai és onkológiai klinikáját és a magyarországi Bátor Tábor képviselőit is anyagi jutalomban részesítették. Kantha Mária az est védnökei és az adományozókon kívül hat segítőtársának személyesen mondott köszönetet. Elsősorban Szűcs Gábor pozsonyi egyetemi tanárnak, a www.dorika.sk honlap szerkesztőjének, Sméja Tímeának, továbbá a három társ-

szervezőnek, akik kezdettől fogva segítették a jótékonyági rendezvények megvalósulását: Kalmár Beátának, a MAI igazgatóhelyettesének, Sokol Erikának, a szabadidőközpont igazgatójának, Varga Annának, a VMK igazgatójának, s nem utolsósorban a Magyar Fotóművészek Világszövetsége életműdíjával nemrég kitüntetett Nagy Tivadar fotóművésznek, aki a rendezvényeken készült videófilmekkel és fotókkal gazdagítja az alapítvány honlapját.

Kantháné szerint érdemes volt létrehozni a Kantha Dóra Alapítványt, mert ezzel megvalósítható Dórika küldetése, és segíteni tudják a beteg gyermekeket, hogy meggyógyuljanak. Köszönetet mond mindazoknak, akik az adójuk 2 százalékát az alapítványnak ajánlották fel.

Két bizakodó túlélő

A komáromi Procházka Péter lapunknak elmondta, 13 éves volt, amikor az egyre elviselhetetlenebb fájdalmait követően csonttráktot diagnosztizáltak nála. Két hét múlva amputálni kellett a jobb lábát.

– A pozsonyi gyermekonkológián gyógyítottak, s az alapítvány anyagiilag, táplálék-kiegészítőkkal, kirándulási lehetőséggel támogatta a gyógyuláso-

mat. Sokat segített az is, hogy sok időt szenteltem a zenének. Megtanultam gitáron és zongorán játszani, valamint énekelni. Később saját zenekart alapítottam, tavaly pedig megjelent a saját szerzeményeimet tartalmazó Second Chance című lemezem. A cím arra utal, hogy én is második esélyt kaptam a sorstól. Szívesen lépek fel jótékonyági rendezvényeken, és gyakran bejárok a gyermekonkológián kezelt kis páciensek közé. Elmesélem nekik a történetemet, vállalom, hogy lábprotézisem van, és ezzel is kitartásra ösztönzöm őket. Az élet a harcról is szól, amit sosem szabad feladni. Mindazt, amit a nehéz élethelyzetemben kaptam, így szeretném visszaadni a sors-társaimnak.

Péter jelenleg a pozsonyi Comenius Egyetem végzős orvostanhallgatója, s tanulmányai után gyermekradiológusként szeretne másokon segíteni.

Az alapítvány által korábban szintén támogatott nemesőcsai Sméja Tímea is bíz a gyógyulásában.

– Tízévesen tudtam meg, hogy leukémiás vagyok. Gyorsmentővel szállítottak a pozsonyi gyermekonkológiára. A betegségem első negyedéve borzasztó volt, amikor a legkritikusabb állapotban voltam. Nagyon kétségbeesem, hiszen eleve rosszul éreztem magam, és nem sejtettem, mi vár még rám. Közel két évig kezeltek, s a velem történtek hatására nagyon gyorsan felnőttem. Bár az orvosok a kemoterápiás kezelés befejezése után öt évvel gyógyulnak nyilvánítanak, tudatában vagyunk annak, hogy ez a kór esetenként bármikor, bárhol ismét felütheti a fejét. Tizenhét éves selyés gimnazistaként hamarosan túl leszek az öt éven. Most már csak félévente járok orvosi ellenőrzésekre, és bizakodom.

Timike immár önkéntes műsorvezetőként segíti az alapítványi munkát, és örül, hogy valamit tehet a sors-társaiért. ■

Az alapítvány az alábbi számlaszámon támogatható:
2628846182/1100 (IBAN:
SK4411000000002628846182).